

τάξ Γ. ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Από έναν χρόνο βρίσκονταν κοντά στα ι των αποφάσεων, όταν δεν ήταν αυτοί που αποφάσιζαν, και τώρα δυσκολεύονται να συνθησιούν στις τρέχουσες δραστηριότητες του απλού βουλευτή. Η αλλαγή ηγετικού ΠαΣοΚ σε συνδυασμό με την εκλογική δημιουργήσε έναν «κύκλο χαμείλεων». Στελέχη που ανέδειξε σε ηγε-

τικές θέσεις και κατά κάποιον τρόπο «προστάτευε» ο τότε πρωθυπουργός κ. Κ. Σημίτης δεν βρήκαν διάδρομο επαφής με τον κ. Γ. Παπανδρέου και μπήκαν στο περιθώριο. Ακόμη και χθεσινός «δελφίνος» που σχεδίαζαν το μέλλον τους με υψηλές απαιτήσεις βρίσκονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, άλλοι μόλις και μετά βίας πέρασαν την πόρτα του Κοινοβουλίου και μερικοί προεξοφλούν το τέλος της πολιτικής σταδιοδρομίας

τους καθώς δεν χωράνε στις νέες ισορροπίες. Η αλλαγή σκυτάλης στο ΠαΣοΚ έγινε αναίμακτα αλλά είχε θύματα. Δεν βρήκαν όλοι τρόπο να περάσουν στον νέο αστερισμό του Κινήματος. Ο πρώην Γραμματέας κ. Κ. Σκανδαλίδης μετέχει σε προσυνεδριακές διεργασίες, αλλά δεν φαίνεται να έχει κάποιον ειδικό ρόλο σαν αυτούς που είχε με τον κ. Κ. Σημίτη και με τον Ανδρέα Παπανδρέου. Από τα «παιδιά Σημίτη», η κυρία Αν-

να Διαμαντοπούλου και οι κκ. Μιχ. Χρυσόχοϊδης, Δημ. Ρέππας, Γ. Φλωρίδης, με διακριτούς ρόλους, προσπαθούν να προσαρμοθούν στις νέες συνθήκες. Οι περισσότεροι «σημιτικοί» όμως της πάλαι ποτέ «εκσυγχρονιστικής πτέρυγας» χάθηκαν στη μεταβατική περίοδο, όταν δεν χάθηκαν στην κάλη της 7ης Μαρτίου, ενώ μερικούς – όπως ο κ. Μιχ. Νεονάκης – τους είχε «πνίξει» με τα ίδια του τα χέρια ο κ. Σημίτης.

απέγιναν τα κεντρικά πολιτικά στελέχη της προηγούμενης κυβέρνησης μετά τις αλλαγές που δρομολόγησε ο κ. Γ. Παπανδρέου

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΕΚΣΥΧΡΟΝΙΣΤΩΝ

«ορφανά» του κ. Κ. Σημίτη και οι νέες ισορροπίες στο υπό αναδημιουργία ΠαΣοΚ

Ο Ι. Παπαντωνίου κράτησε για χρόνια τον πιο στρατηγικό τομέα πολιτικής Σημίτη: την οικονομία. Μετέπειτα υπουργός Εθνικής προέβαλλε πολύ συχνά τον του ως τον άνθρωπο που «έβαλε Ελλάδα στην ΟΝΕ» και εξεκδίκησε ρόλο διαδόχου του κ. η. συσπειρώνοντας μια ομάδα στελεχών. Υπήρξε μια εποχή τα μυστικά προσκλητήρια του παντωνίου ανταποκρίνονταν είκοσι βουλευτές, μεταξύ των ν και δυο-τρεις που είχαν απομνημονεύσει τον μεταξύ υπουργικό αξίωμα. Έκρυβε ότι έβλεπε τον εαυτό στο πρωθυπουργικό αξίωμα, και για να ολοκληρώσει το υπό της θητείας που θα άφηνε εντέλει ο κ. Σημίτης. Η απομνημονεύσε του στις τελευταίες δεν είχε κανένα λόγο να τον χρησιμοποιήσει οποιδήποτε. Έχοντας ήδη στο παθητικό του την εξέλιξη στο Χρηματιστήριο, η Εξεταστική Επιτροπή τον αποστειλίωσε. Πολλοί βρήκαν απολύτως φυσιολογική την εισοκομματική απαξίωση ενός στελέχους που είχε πολλά «τυπικά προσόντα», διέπρεψε στις κυβερνήσεις του κ. Σημίτη, αλλά δεν είχε ποτέ οργανικούς δεσμούς με την κομματική βάση του ΠαΣοΚ.

Από αριστερά, οι κκ. Χρ. Πρωτόπαπας, Χρ. Βερελής, Ι. Παπαντωνίου και Ν. Χριστοδουλάκης. Πρωτοκλασάτοι υπουργοί επί πρωθυπουργίας Σημίτη, αλλά στο νέο ΠαΣοΚ δεν έχουν κεντρικό ρόλο

■ Ο «τσάρος της οικονομίας»

Ανάλογη ήταν και η τύχη του κ. Ν. Χριστοδουλάκη. Εξ απορρήτων του κ. Σημίτη από την εποχή που ήταν στο πανεπιστήμιο, τον ακολούθησε στο υπουργείο Βιομηχανίας, βρήκε εύκολα θέση στο ψηφοδέλτιο Επικράτειας και στις πρώτες κυβερνήσεις Σημίτη ανέλαβε το νευραλγικό πόστο του Γενικού Λογιστηρίου, εκεί που κατ' ουσίαν διαμορφώθηκαν τα δημοσιονομικά μεγέθη της ΟΝΕ που τώρα αμφισβητούνται. Προερχόμενος από τη «γενιά του Πολυτεχνείου», πολιτικός με έμφυτη σεμνότητα, είχε για μια μεγάλη περίοδο την ανοχή του οργανωμένου ΠαΣοΚ, στο οποίο προχώρησε πολύ αργά. Η σχεδόν «σκανδαλώδης» εύνοια όμως που του έδειχνε σταθερά ο κ. Σημίτης άρχισε να ενοχλεί. Η απόφαση του Πρωθυπουργού να τον αναγορεύσει σε πρώτο τη τάξει υπουργό και τσάρο της οικονομίας, το φθινόπωρο του 2001, θεωρήθηκε «μισό δαχτυλίδι». Αντί όμως να τον καταστήσει υπολογίσιμο δελφίνο, τον έφερε αντιμέτωπο με το «βαθύ ΠαΣοΚ» αλλά και με τις πολιτικές του δυνατότητες που δοκιμάστηκαν όταν έχασε το στοίχημα της μεγάλης τραπέζικης συγχώνευσης του 2001 και εν συνεχεία τη μάχη της υποψηφιότητάς

του στη Β' Αθηνών, για να καταλήξει πολιτευτής στα Χανιά και από εκεί στα αζήτητα της «μετά Σημίτη εποχής», ως ένας από τους υπαίτιους της ήττας του Μαρτίου.

■ Αμφιλεγόμενες αποφάσεις

Ενας ακόμη «σημιτοφύλακας» που δεν βρήκε τρόπο να προσφέρει τις υπηρεσίες του μετά την 7η Μαρτίου είναι ο κ. Χρ. Βερελής. Με ειδικό βάρος μεγαλύτερο των κομματικών αξιωμάτων του στον «κύκλο Σημίτη», μπήκε επίσης αργά στο ΠαΣοΚ, απέκτησε σημαντικό κρατικό αξίωμα χάρη στη συγγενική σχέση του με τον κ. Αν. Πεπονή τον καιρό που ήταν υπουργός Βιομηχανίας, αλλά σύντομα εντάχθηκε στο «κλαμπ των εκσυγχρονιστών» και έγινε πρόσωπο ιδιαίτερης εμπιστοσύνης του κ. Σημίτη που του ανέθεσε στρατηγικούς κυβερνητικούς τομείς. Με την αλλαγή φρουράς στην κορυφή του ΠαΣοΚ έλη-

ξε η συμμετοχή του σε διεργασίες και όργανα αποφάσεων, παρ' ότι δεν του έλειψε η αναγνώριση ικανοτήτων, ακόμη και αν τον οδηγούσαν σε αμφιλεγόμενες αποφάσεις στο υπουργείο Μεταφορών. Ούτε και ο τελευταίος κυβερνητικός εκπρόσωπος του ΠαΣοΚ βρήκε ρόλο στις μετεκλογικές διεργασίες του ΠαΣοΚ. Ο κ. Χρ. Πρωτόπαπας, παλαιός συνδικαλιστής και πρόεδρος της ΓΣΕΕ, μέλος της στενής ομάδας που, υπό τον κ. Θ. Τσουκάτο, οδήγησε τον κ. Σημίτη στην ηγεσία το 1996, απέκτησε κυβερνητικό αξίωμα αμέσως μόλις μπήκε στη Βουλή, έγινε κομματικό στέλεχος κορυφής και πανίσχυρος υπουργός Τύπου και υπήρξε τόσο κοντά στον τότε Πρωθυπουργό ώστε στο σπίτι του στο Χαλάνδρι διοργανώθηκε ένα από τα πιο γνωστά «μυστικά δείπνα» των «σημιτικών με τον Σημίτη». Ωστόσο η αλλαγή κομματικής σελίδας δεν τον ευνόησε, καθώς ο κ. Παπανδρέου δεν

έδειξε ως τώρα ότι χρειάζεται τις υπηρεσίες του.

■ Μια άχαρη εποχή

Ακόμη πιο άχαρη δείχνει η «μετά Σημίτη» περίοδος για έναν από τους πιο εκλεκτούς συνεργάτες του κ. Σημίτη, που διεκδικούσε μάλιστα και ρόλο θεωρητικού του εκσυγχρονισμού, τον κ. Γ. Πασχαλίδη. Παρά τις αντιθέσεις του με άλλα μέλη της «σημιτικής αυλής» – τα οποία ο κ. Κ. Λαλιώτης αποκαλούσε «χαρταετούς με πλουμιστές ουρές», ο κ. Κ. Σκανδαλίδης «καλαμοκαβαλάρηδες» και η κυρία Βάσω Παπανδρέου απλώς «καραγκιόζηδες» όταν είχε τα μπουρίνια της –, διεκδικούσε πάντα ένα λόγο στα κομματικά πράγματα τον οποίο περιόρισε μετά την «εξορία» του στη Θεσσαλονίκη από το κ. Σημίτη και απώλεσε πλήρως μετά τον Μάρτιο, ενώ κινδυνεύει να απολέσει και την έδρα του στην Πέλλα.

Ποιοι δεν βρήκαν ακόμη ρόλο

ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ρόλους, που δεν κατάφεραν να επαναλάβουν, είχαν επί Σημίτη και άλλα στελέχη. Π.χ., δεν βρέθηκε ακόμη ρόλος για τον κ. Π. Ευθυμίου, στελέχος με στενούς δεσμούς με τον κ. Λαλιώτη, αλλά με σημαίνοντα λόγο κατά περιόδους δίπλα στον κ. Σημίτη, ιδίως στα θέματα της επικοινωνίας και της εν γένει διαμόρφωσης της πρωθυπουργικής παρουσίας. Ούτε και η κύρια Μιλένα Αποστολικάκη, εκλεκτή του πρώην πρωθυπουργού αλλά και των περισσότερων ψηφοφόρων του ΠαΣοΚ στη Β' Αθηνών, βρήκε αξιόλογη κομματική θέση μετεκλογικά και δύσκολα θα βρει από εδώ και πέρα, παρ' ότι μια εποχή έδειχνε να διεκδικεί τον ρόλο της εκπροσώπου Τύπου.

Στον ίδιο κύκλο στελεχών που χάνονται εντάσσεται και ο ισχυρός άνδρας των κυβερνήσεων Σημίτη, από τη θέση του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, κ. Σωκ. Κοσμιδής. Οπως και ο προσωπικός εκπρόσωπος Τύπου του κ. Σημίτη – στην τελευταία περίοδο – κ. Τηλ. Χυτήρης, τώρα από τους συχνότερους επισκέπτες του πολιτικού γραφείου του στην οδό Ακαδημίας και ένας από τους ανθρώπους που είχε εμπιστευθεί ιδιαίτερα ο Ανδρέας Παπανδρέου στην τελευταία περίοδο της ζωής του. Ρόλο δίπλα στον Α. Παπανδρέου, που αναβαθμίστηκε επί Σημίτη και τον αναγόρευσε κυβερνητικό στέλεχος πρώτης γραμμής, είχε και ο κ. Αν. Γιαννίτσας που δεν κατάφερε να συμπεριληφθεί το ψηφοδέλτιο Επικράτειας του ΠαΣοΚ και χάθηκε. Αλλά στελέχη που χαρακτηρίζονταν «εξαπτέρυγα του εκσυγχρονισμού» δεν έπεισαν τη νέα ηγεσία ή τους πολίτες για τις ικανότητές τους; π.χ., ο κ. Λ. Παπαδήμας ή οι κκ. Γ. Δρυς, Λ. Αποστολίδης και Στ. Μανίκας που έχασαν τις έδρες τους, καθώς και η «παρέα του Μαξίμου», ήτοι οι προσωπικοί σύμβουλοι του κ. Σημίτη, που μάλλον δεν ικανοποίησαν όσες φορές εκλήθησαν μετά τις εκλογές να δικαιολογήσουν τον ρόλο τους στο παρελθόν.